

VŮDCOVSKÁ PRÁCE

na téma

ZALOŽENÍ ROVERSKÉHO KMENE

Iva Šimková – Bíba
3.oddíl Strážkyně přátelství
středisko Rudy Knotka Šumperk

Jesenický vůdcovský lesní kurz 2007

Úvod

Téma založení roverského kmene jsem si zvolila proto, že v současné době se na zakládání kmene v našem středisku podílím a tak je mi tato problematika docela blízká.

Tuto práci bych ráda věnovala otázce, jak založit kmen, a podělit se o svoji vlastní zkušenost s tím spojenou.

Rovering

Slovo rovering pochází z angličtiny a znamená putování. Rover je tedy poutník. Podle slov Roberta Baden-Powella by toto putování mělo mít jasný cíl.

Roverské heslo je „Sloužím“ a tato služba by se měla projevovat ve třech oblastech – Služba sobě, Služba druhým a služba Bohu.

Rover míří vzhůru, neustále na sobě pracuje a snaží se být lepší a lepší. Sebezapření, sebepoznání, práce sama na sobě, přijmutí sama sebe – tyto věci by měly být určitě součástí náplně roverské činnosti.

Rover není někdo, kdo žije sám pro sebe. Právě naopak – je to někdo, kdo se snaží svému okolí pomáhat a není lhostejný k problémům druhým.

Rover je však také ten, kdo vnímá krásu a sílu přírody a světa okolo sebe. Vnímá určitý neviditelný řád, vyšší sílu, podstatu. Vnímá ji a uznává ji.

Specifika roverského věku

Za roverský věk je obecně považován věk mezi 15. - 20. rokem života, tedy věk adolescentní. V tomto období dochází k mnoha změnám, my se však zaměříme jen na ty nejdůležitější.

SOCIÁLNÍ ZMĚNY

V průběhu adolescence postupně dochází k osamostatňování se od rodiny. Tato skutečnost může vést k mnoha různým skutečnostem – od úplného se uzavření vrstevnické skupině (znak nepřipravenosti odpoutat se od rodiny) až k naprostému odmítání rodičů a jejich životních postojů. Rodina bývá často nahrazena skupinou vrstevníků. Vliv party je v téhle době obrovský a adolescent je ochotný udělat téměř vše pro to, aby do nějaké party patřil. Důležitým jevem tohoto období je také vytváření prvních vážných partnerským vztahů.

PSYCHICKÉ ZMĚNY

Adolescent to nemá sám se sebou lehké. Hledá své místo ve světě, hloubá nad smyslem života, hledá sám sebe. Učí se přijímat sebe samého takového, jaký je, a pokud se to

nedaří, může to být příčinou mnoha negativních jevů – drogy, sebevraždy... Adolescent také touží něco velkého dokázat, ukázat světu, co v něm je. Tato skutečnost se u roverů často odráží v tom, že se snaží být prospěšní svému okolí a pomáhat.

Typy roverských kmenů

Podle rozdělení Václava Břicháčka v knize Roving (nakladatelství Skauting, edice Skautské prameny) lze říci, že existují v podstatě čtyři druhy roverských kmenů:

1) Roverský kmen (družina), který navazuje na oddíl

Problém u spousty oddílů přichází, když kluci a holky začnou odrůstat ze skautského věku. Skautský program je už neláká, začínají se v oddíle nudit. Kolem 15. roku se z nich stanou obvykle rádci, ale pokud pro ně není připravena nějaká motivačně hodně silná činnost bokem, většina z nich časem ze skautingu odejde. A proč? Protože i oni se potřebují někde odreagovat, zahrát si nějakou hru, být součástí věkově rovné skupiny. Proto v oddílech mohou vznikat roverské družiny jako forma určitého odpočinku.

2) Roverský kmen tvořený ze starších členů v rámci střediska

Zde jsou důvody pro vznik většinou stejné jako u roverských družin v oddílech. Rozjet takový kmen však bývá obtížnější, protože je těžké prolomit počáteční bariéry mezi oddíly a vytvořit sebranou partu. Důležitou roli zde hraje čas a také ochota roverů. Společné akce kmene by se měly konat co možná nejčastěji.

3) Kmen tvořený mladými činovníky z různých oddílů

Může nastat i situace, kdy se například v rámci města najde několik mladých vůdců, činovníků a oddílových rádců v roverském věku, kteří se sdružují v podstatě neoficiálním roverském kmene. Program si vytváří mezi sebou navzájem a jeho podoba se různí kmen od kmene. Někde se jedná o vyměňování zkušeností ve vedení oddílu a vzájemnou inspiraci, někde jde do jisté míry spíše o odpočinek od vůdcovských povinností a nabití nové energie a nadšení pro činnost.

4) Roverský kmen s „hosty“

U nás zatím ne příliš rozšířený. Součástí kmene jsou i lidé, kteří si neprošli skautskou výchovu – spolužáci ze školy, kamarádi z jiných organizací. Roveři si přivedou své dívky a chlapce. Bývá zde však nebezpečí odklonění se od skautské myšlenky, je však i možné vytvořit dobře fungující roverskou skupinu.

Založení kmene

Bohužel neexistuje žádný zaručený návod, jak založit roverský kmen. Je snadné o tom mluvit, ale převést myšlenky ve skutečnost je docela těžké. Je potřeba si vše důkladně

promyslet a nespolehat na to, že „ono se to nějak samo udělá“.

V první řadě záleží samozřejmě na tom, jaký typ kmene chceme založit. Jiné jsou podmínky v jednotlivých oddílech, jiné ve střediskových kmenech. Obecně lze však říci, že je důležité, aby při zakládání kmene byl alespoň 1 (nejlépe tak 2) schopní lidé, kteří jsou roverskou myšlenkou zapálení. Někdo, kdo umí předat své nadšení dál, někdo, kdo dokáže zrealizovat program natolik zajímavý, aby rovery nalákal. Postupem času je ale také důležité nechat na programu podílet i ostatní členy kmene, umožnit každému, aby do kmene vnesl něco ze sebe. Časem by se tedy výše zmíněný vedoucí měl stát spíše koordinátorem.

Myslím, že je také důležité dát si práci hlavně s první akcí (vhodná je například víkendovka). Pořádně ji propagovat. Pro rovery není lepší lákadlo než spokojení kamarádi.

Rovering v Šumperku

V Šumperku od obnovení Junáka po pádu komunismu v podstatě ještě nefungoval žádný roverský kmen. V posledních letech se zde projevilo několik snah, proběhlo pár pátečních setkání a jeden společný Silvestr, ale jednalo se spíše o přátelská setkání, než o roverský kmen.

Letos se však já a pár dalších snažíme o založení střediskového roverského kmene. Jedním z hlavních důvodů, který nás k tomu vedl, je skutečnost, že alespoň ze strany našeho oddílu máme dojem, že se roveři v rámci našeho střediska neznají, a to někdy ani jmény. A to je škoda, protože za pár let současní roveři budou pravděpodobně ve vedení oddílů a střediska, budou spolu muset řešit problémy a spolupracovat – a to bez toho, aby byli tým půjde jen hodně těžko.

Dalším důvodem bylo také to, že nám nevyhovoval roverský program v oddíle. Existovala zde sice roverská družina, ale byla v podstatě nefunkční a podle mého názoru byla spíše skautská, než roverská. Vedení družiny také uznalo, že už jim to spíše bralo než dávalo.

Nejprve jsme se zamyslely nad tím, co od kmene očekáváme a co jsme ochotny mu obětovat. Po dlouhých debatách jsme stanovily dolní hranici členství na 15 let. Rozhodly jsme se, že činnost zahájíme víkendovkou a že během roku bychom rády provedly nějaká setkání. Tato setkání jsme však chtěly domluvit až se samotnými členy na víkendovce.

Dalším krokem byla komunikace s vůdci oddílů. Ujistily jsme je, že oddíly jsou na prvním místě a že se budeme snažit vždy na všem domluvit. Vůdce oddílů jsme poprosily o kontakty na členy jejich oddílů v roverském věku. Našly jsme vhodný termín, kdy neměl ani jeden oddíl střediska žádnou akci a stanovily datum prvního roverského víkendu.

Poté už jen zbývalo naplánovat program víkendu. Shodly jsme se na tom, že cílem této

akce by mělo být vzájemné poznání, prolomení bariér a pokud možno vytvoření základu týmu.

Víkendovka proběhla, náš záměr se nesplnil, protože dorazilo jen několik málo účastníků a to většina z jednoho (našeho) oddílu. Hned na začátku jsme tedy přehodnotily program – jednak proto, že byl v daném počtu neproveditelný a také proto, že seznamovat se v dané skupině by nemělo smysl. Orientovaly jsme tedy víkend spíše na odpočinek a relaxování. Přesto, že nesplnila svůj původní cíl, mám z této akce vcelku dobrý pocit a hlavně poučení, že je potřeba dávat o akcích vědět více dopředu.

A další plány? Mezi nejbližší patří určitě setkání kmenové rady a dohodnutí se na dalším postupu. Mým přáním je zorganizovat ještě v tomto kalendářním roce, dokud bude roverský kmen v podvědomí střediska, další víkendovku. Byla bych moc ráda, kdybychom se dokázaly poučit z minulých chyb, tedy daly dříve vědět o termínu, zapracovaly na pořádné propagaci a dokázaly šumperské rovery namotivovat. Plánuji také obrátit se na někoho, kdo má s roverským kmenem zkušenost a kdo by mi mohl poradit pár zkušeností do začátku.

A mezi dlouhodobé plány patří příprava rádcovského kurzu, do které bych ráda zapojila několik lidí z kmene. V létě bychom rády udělaly nějaký menší tábor, třeba jen několik dní. Také bych v létě chtěla jet na nějaký roverský kurz a zapracovat sama na sobě.

Rozhodně to však nehodlám vzdát po prvním nepodařeném pokusu. To, že to neplodí ovoce hned ze začátku, neznamená že to nemá cenu.

Závěrem

V předešlých několika stránkách jsem se pokusila nastítnit situaci ohledně roveringu a to jen otázky jeho založení. (Rovering sám o sobě je tak obsáhlá kapitola, že jej ani nelze postihnout na pár stránek.) Doufám, že se mi alespoň trochu podařilo.

Literatura

Bihuncová Helena: Adolescence. Sepsáno pro potřebu Gymnázia Šumperk.

Břicháček Václav: Rovering. Nakladatelství Skauting, edice Skautské prameny.